

holde, Svende, og deels fordi Afgangen for de Sidstnævnte til at blive Frimestre er betinget af, at de have tjent hos en Amtsmester som Svend i respective 4 og 6 Aar, efterføm de ere Indfødte eller Udlændinge. Frimestrene kunne med en saa indskrænket Rettighed ikke drive deres Næringsvei i den Udstrækning og med den Fordeel, at den kan yde en Familie tilstrækkeligt Udkomme, og Svendene, som hos et saa ringe Antal Amtsmestre ingen Ansættelse finde, ere udelukkede fra at nedsætte sig som Frimestre.

Imod Lovudkastets Bestemmelser angaaende denne Ordning finder Udvalget intet Væsentligt at erindre; dog formene vi, at Ingen for Fremtiden bør meddeles Borgerskab som Barbeermester i Kjøbenhavn, medmindre han har underkafstet sig den Duelighedsprøve, som § 5 i Udcastet foreskriver for dem, som attraae Tilladelse til at kopsætte og aarelade. Det er nemlig af alle Bedkommende, og navnlig af Kjøbenhavns Politiedirecteur, hvis Mening vi i dette Punkt tillægge særdeles Vægt, anseet nødvendigt, at den Barbererne i Planen for Kjøbenhavns Fattigvæsen af 1ste Juli 1799 § 142 paalagte Forpligtelse, at modtage Tilskadekomne, ikke ophæves; idet det af Politiedirecteuren er anført, at, skjøndt uexaminerede Barberer vel ikke være berettigede til at yde Lægehjælp, havde man dog hidtil været vant til at faae den foreløbige, i flige Tilfælde nødvendige, Anvisning og Veiledning paa de rundt om i Staden spredte Barberstuer, hvor altid Nogen var tilstede, og de fornødne Rekviziter foresandtes. Udvalget kan derfor ikke Andet end finde det hensigtsmæssigt, at Afgangen til at vinde Borgerkab som Barbeer i Kjøbenhavn betinges af, at Bedkommende har beviist at være i Besiddelse af en Færdighed, som han i Nødstilfælde kan komme til at anvende, forinden den tilkaldte Læge indfinder sig. Mere betryggende vilde det vistnok være, naar der oprettedes flere Receptionstæder i Kjøbenhavn, hvor en Læge stedse var tilstede til at behandle de paa Gaden Tilskadekomne, men en saadan Indretning vilde være forbunden med betydelige Bekostninger for Communen,

hvorfor den ogsaa indtil videre er fraraadet af Communalbestyrelsen.

Bed at foreskrive en saadan Duelighedsprøve vil det desuden forebygges, at enhver nok saa udannet Person kan nedsætte sig som Barbeer, idet den tillige noget vil forhindre den Tilstrømning af Udlændinge, hvorfor denne Næringsvei især er udsat.

Da der i Kjøbstæderne udenfor Kjøbenhavn, hvor Barbeerhaandværket har været drevet som borgerlig Næringsvei, kun ufordredes en Tilsladelse af Overøvrigheden for at vinde Borgerkab i denne Næring, og det kun er undtagelsesviis i nogle af de større Kjøbstæder, at der foresindes Barbeerstuer, formener Udvalget, at der ikke er Grund til at fordre nogen Duelighedsprøve af dem, som i de øvrige Kjøbstæder ønske at nedsætte sig som Barberer, med mindre de attraae Berettigelse til at kopsætte og aarelade.

Udvalget tillader sig saaledes at anbefale Lovudkastets Vedtagelse med de Forandringer i Lovens enkelte Paragrapher, som ere begyndede i ovenstaaende Bemærkninger, i Genhold til hvilke vi give os den Frihed at foreslaae:

ad § 1.

At efter Ordene „frit for“ i 3die Linie indskydes: „uden forud at have tjent som Svend eller Dreng“ at de tvende sidste Sætninger fra Ordet „uden“ til Enden udgaae og at istedetfor sættes: „efterat have godtgjort, at han har underkafstet sig den i § 5 omhandlede Duelighedsprøve.“

ad § 2.

At efter Ordene: „efter en Læges Anordning tilføies: „at kopsætte og aarelade“.

At efter Ordet „Opparterne“ indskydes følgende Sætning: „derimod skal det være enhver Barbeer, der ikke tillige er berettiget til Lægers praksis, formeent at besætte sig med Læders Udtrækning“ at Ordene „dog at“ i den sidste Sætning i første Passus udgaae, og at der